

Вселената ти е велика
И дивна като въ първий день.

ГАВРИЛЪ.

И скоро, шеметно върти се
Земята съ цѣлий си разкошъ,
И райска свѣтлина мѣни се
Съ дълбока страшна нощъ.
Разпѣнено, бѣснѣй морето,
Отъ дъно канари ехтѣтъ —
Скали, море — на вѣковетъ
Съсъ бързий рой летѣтъ.

МИХАИЛЪ.

И съ трѣсъкъ бурята изрига
Отъ брѣгъ въ море, море на брѣгъ,
И въ своята яростна верига
Държи вселенски пушинакъ.
Свѣткавично опустошенье
Прѣдъ твоя грѣмъ хвърчи,
Но твойгъ раби въвъ смиренье
Възпѣватъ тихи ти лжи.

И ТРИМАТА.

То мощъ за ангелитъ блика,
Прѣдъ него всѣки удивень:
Вселената ти е велика
И дивна като въ първий день.

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Понеже се, о Боже, пакъ вѣсти,
И питашъ ни, по нази що, какво е,
И всѣвга си ме гледалъ съ радость ти,
То вижъ ме и съ това послушно стадо твое.
Прости, високи думи не владѣя,